

Milí přátelé, bratři a sestry, už druhou neděli slavíme den Páně mimo společná shromáždění, jež jsou kvůli karanténě zakázána. Neznamená to ale, že k nám slovo Boží nemůže živě a pravdivě promlouvat. Můžete pro to vytvořit prostor ve svých domovech. Pomocí vám k tomu chce být i tato domácí pobožnost.

Zahájení: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi!

Píseň: 370 *Jak čerstvých vod jelen žádá*

Modlitba: Milý Bože, děkujeme za neděli, za sváteční den, kdy si zvlášť připomínáme Tvou lásku k nám. Cítíme se trochu zvláště, nejsme dnes v kostele, spolu s těmi, které rádi vídáme a potkáváme. Přiznáváme, že je nám to i líto. A přesto důvěřujeme, že všude jsme před Tvou tváří a ve společenství s Tebou, doma i v nemocnici, zdraví i nemocní, v rodině nebo sami. Ale ne osamělí, protože nás, Kriste, spojuješ a podporuješ svým Duchem, svou přítomností. Chválíme Tě za to.

Zároveň ale nechceme zastírat, že nás trápí obavy ze situace kterou prožíváme, že se cítíme ohroženi, že jsme podrážděni, protože nemůžeme žít, jak jsme byli dosud navyklí.

Vyznáváme, že se také podílíme na nepokoji, nervozitě a netrpělivosti, které prostupují naši společnost. Prosíme, odpusť nám, že se tím necháváme mačkat a svírat až příliš. Naplň nás svým pokojem, povzbuzením a blízkostí. Děkujeme, že nás slyšíš a že k nám také mluvíš. Za Tvé slovo děkujeme. Amen

Čtení: evangelium podle Matouše, 5. kapitola, verše 1.-10.

Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. 2 Tu otevřel ústa a učil je: 3 "Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské. 4 Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. 5 Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. 6 Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. 7 Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. 8 Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uží Boha. 9 Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. 10 Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.

Píseň: 684 *Učiň mne Pane nástrojem*

Text: Žalm 51; verše 12-14

Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha. Jen mě neodvrhuj od své tváře, ducha svého svatého mi neber! Dej, ať se zas veselím z tvé spásy, podepři mě duchem oddanosti.

Je čtvrtá neděle postní. Postní doba je odedávna v církvi považována za dobu vhodnou k pokání, neboli ke změně smýšlení (z řeckého *metanoia*). K novému pohledu na sebe, na druhé, na svět kolem, na Boha. V současné situaci zdravotní karantény si tak můžeme smysl půstu nově uvědomit, protože v mnohém musíme měnit své smýšlení a zaběhané zvyky, zažitý životní styl. Je tu řada omezení, mnohem více se dbá na desinfekci a ochranu před infekcí. Je to obtěžující, ale víme, že nutné. Čistou rouškou chráníme sebe i druhé před zlými viry. Vir je něco, co nás může napadnout a ohrozit náš život. - Dovolím si opatrně říci, že v naší situaci může být docela dobře srozumitelné přirovnání viru k hříchu, jako k něčemu, co ohrožuje a napadá náš život a na co sami docela nestačíme. Potřebujeme někoho, kdo by nám s tím pomohl, kdo by nám dodal „ochranné pomůcky“. Žalmista to vyjadřuje bezkonkurenční modlitbou: „*Stvoř mi, Bože, čisté srdce...*“ Čisté srdce je důležitá prevence

proti hříchu, to znamená proti tomu, co nás odcizuje Boží vůli, co nás pokřivuje a zakřivuje do sebe – čili činí sobeckými.

Srdce si ovšem sami vyčistit, vytvořit čisté, nemůžeme. To by byla stejně marná snaha, jako kdyby topící se snažil vytáhnout za límec sám sebe. A přesto to neznámá, že se o čistotu srdce nemusíme starat. Že nám ji někdo vnutí, ať chceme nebo nechceme. Když se zatvrdíme a řekneme své ne, pak ani Bůh nemůže naše srdce vyčistit. Pak i zvěst o vzkříšení z mrtvých, odpuštění vin, život v království Božím jsou jen slova, která nemohou potěšit, dodat naději, život měnit a formovat k dobrému... Martin Luther píše, že čistota srdce znamená, že každý na svém místě a ve své době prosazuje místo svých myšlenek a nápadů Slovo Boží.

Sám Ježíš blahoslaví ty, kdo mají čisté srdce. Říká tím, že šťastni jsou nezáludní, beze lsti a chuti ublížit, ti, co nepomlouvají, ti, co jsou schopni, ochotni vidět druhé bez myšlenkových stereotypů, předsudků. Šťastní jsou ti, kdo v druhých vidí Stvořitele a radují se ze setkání... Ti pojednou zahlédnou kousek nebe.

Šťastní, protože Boží, jsou všichni, kdo místo nepokoje, zlého napětí, umění a chtějí vytvářet dobrý pokoj. Lidi kolem sebe spíš uklidnit, potěšit, povzbudit, smířit. Možná občas budou za slabochy. Ale ke každému, kdo se zvládne usmát tak, že k úsměvu povzbudí druhého, se Bůh hlásí jako ke své dceři, svému synovi.

Šťastní jsou všichni, kdo dokáží jednat ve smyslu Království Božího (být milosrdní, spravedliví, působící pokoj...) Kdo pro toto mají srdce otevřené, potkávají se s Bohem, mají šanci uvidět v našem světě jednání Boží, jsou v jeho blízkosti, ať se s nimi nebo kolem nich děje cokoliv.

Čisté srdce je srdce nezakroucené do sebe, bez zákrutů, kde by se držela hořkost, zloba, faleš, čisté srdce je srdce otevřené pro průvan Ducha svatého, což je nejlepší „desinfekce“ proti právě jmenovaným „virům“ hořkosti, zloby, falše, sobectví... Sami si to nezpůsobíme, ale můžeme o to prosit, jak to dělá žalmista: *Jen mě neodvrhuj od své tváře, ducha svého svatého mi neber!* Je to vlastně prosba o smilování, o Boží blízkost, i když se mě dotklo a mé srdce poznamenalo leccos špinavého, co Bohu „nevoní“, před čím by se právem mohl odvrátit. - Je v té prosbě důvěra, že mám Božího ducha, že patřím k Bohu. V téhle důvěře můžu bušit na strunu Božího milosrdenství, které očišťuje a obnovuje náš vzájemný vztah i naše vztahy s druhými. Stvoří nové srdce, z ničeho, od nuly. Stvoří nový život, plný veselí a radosti.

Na závěr bych se s vámi ráda podělila o kousek z knížky, kterou v této postní době čtu. Má název „Učinit se modlitbou“ a přibližuje život a deníkové zápisky Etty Hillesumové, mladé židovské ženy, která ve svém krátkém životě hledala a našla cestu k Bohu a s Bohem a stala se tak oporou a povzbuzením pro mnohé lidi, s nimiž sdílela osud v tranzitním táboře ve Westerbroku, a pak také deportaci do vyhlazovacího tábora v Osvětimi. Ani v těžké době nevzdala zápas o čisté srdce.

Pro Etty existuje jediné řešení: mýtit v sobě každý pocit nenávisti. Stále niterněji je totiž přesvědčena, že sebemenší atom nenávisti, přidaný k tomuto světu jej činí ještě nehostinnějším než už je. Dochází dokonce k tomu, že naším jediným morálním úkolem je „zkyprovat v sobě široké louky pokoje a stále více je rozšiřovat, aby tento pokoj vyzářoval nad ostatní. Neboť čím více je pokoje v lidech, tím více ho bude i v tomto vřícím světě...“

Co když existují kromě znečišťujících látek i znečišťující slova a myšlenky? Ve světě, který je tolik citlivý na znečištění všeho druhu, mají Etta slova čím zapůsobit: „uchránit si srdce, myšlenky, rty, všeho, co je poškozují, a tím může poškodit i krásu světa...“ Je to vnitřní postoj, jemuž se i životem v táboře tvrdě učila a tiše jej získala: „nohama v blátě, ale srdcem vykloněná k otevřenému nebi“.

V životě existuje mnoho důvodů, proč být zklamaní nebo zahořklí. Realita může zraňovat, jsme konfrontováni s protivenstvím v mnoha podobách, někdy i s nepřátelstvím. Na ně lze reagovat negativním způsobem, který ovšem znamená, že budeme krvácet a ztrácet své nejlepší síly. V boji, do něž jsme ve skutečnosti už zapojeni, můžeme však vychovávat své

srdce, učit je, kam se dívat, nasměřovat jeho pohled k nebi... Je to málo, ale i to málo už je hodně. Samozřejmě, jak tento boj dopadne, není úplně na nás. Ale pěstovat touhu, být zárodečnou nebo labilní, nedovolit svému srdci, aby se nakazilo tím, co na něj doráží, to už posiluje naši svobodu. (cit. s. 62-63)

Milí přátelé, přeju nám všem pro tuto nelehkou dobu, která nahlodává naše jistoty, pevného ducha, který vzdoruje pokřivnutí a tlaku všeho zlého a protibožského, ducha oddaného Kristově pravdě a lásce, ducha statečného a rytířského, ducha volného pro Boží vůli, ducha pohotovosti ke svědectví a službě.

O Tvého Ducha svatého, Bože, prosím. Amen

Píseň: 379 *Stvoř srdce čisté, Bože mi*

Modlitba s přímluvami:

Hospodine, Pane náš, mnohé naše jistoty berou za své, život kolem nás se mění, je tu mnoho vynucených změn, máme obavy, že mnohé z toho, co nám bylo příjemné, na co jsme byli zvyklí, se nevrátí. Prosíme, Bože, ať v tom všem nezapomínáme, že Ty se neměníš, především ve své lásce k nám, že nás provázíš, vedeš a posiluješ svou blízkostí i v nejistotách a obavách. Prosíme, ať v této důvěře umíme každý den vstávat a vycházet ven. Sice třeba s obličejem zakrytým ochrannou rouškou, ale se srdcem odkrytým, prostupným pro soucit a laskavost. Prosíme o Tvou ochranu a posilu pro všechny, kdo slouží, aby naše společnost i v této těžké době mohla fungovat: pro zdravotníky, lékařenskou službu, hasiče, policisty, vojáky, Charitu a Diakonii, pro ty, kdo nás obsluhují v obchodech, taky pro vládu, aby dělala moudrá rozhodnutí. Prosíme za naše milé a blízké, kdekoli je máme doma či ve světě, abys je opatroval a provázel. Prosíme za lidi v zemích, kde epidemie opravdu zle doléhá, v Itálii, ve Španělsku, v Íránu, prosíme za ubohé lidi bez domova a ochrany v uprchlických táborech a na hranicích. Prosíme, aby soucit a milosrdenství, jehož Ty jsi zdrojem, se dostával lidskými srdci a rukami ke všem potřebným.

Modlíme se ve jménu Ježíše, našeho přítele a bratra:

„Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. Příklad království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.“

Poslání: Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblecte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. Necht' ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmi, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. (Kol 3)

Požehnání:

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem. Amen.

Píseň: 582 *Toužíme v lásce žítí stále*